

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614209475
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5614209475.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: Obec Huty, so sídlom Huty 84, IČO: 00 315 222, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou so sídlom K. R., H. XXX, proti žalovaným: 1/ R. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., O. XXX, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1727/49, IČO: 36 858 501, 2/ R. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX a 3/ D. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. č. XXX., obaja zastúpení splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, v spore o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/268/2014-346 zo dňa 07.03.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným v rade 1/ až 3/ **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100%).

O výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Zároveň žalovaným 1/ až 3/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23.09.2014, sa žalobca domáhal, pôvodne len voči žalovanému 1/, určenia, že kúpna zmluva zo dňa 12.02.2008, uzatvorená so žalovaným 1/, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k pozemku parcely registra C, evidovanému na mape určeného operátu parc. č. KN-C 505, o výmere 39 m², zastavané plochy a nádvorcia a k pozemku parcely registra C, evidovanému na mape určeného operátu parc. č. KN-C 5773/2, o výmere 253 m², zastavané plochy a nádvorcia, oba zapísané v katastri nehnuteľností na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, pre okrem K. R., Obec X., katastrálne územie X., na liste vlastníctva č. XXXX, na žalovaného 1/, je neplatná, ako aj určenia, že je vlastníkom pozemku parcely registra C evidovaného na mape určeného operátu parc. č. KN-C 505, o výmere 39 m², zastavané plochy a nádvorcia a pozemku parcely registra C, evidovaného na mape určeného operátu parc. č. KN-C 5773/2, o výmere 253 m², zastavané plochy a nádvorcia, oba zapísané v katastri nehnuteľností na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, pre okres K. R., Obec X., katastrálne územie X., na liste vlastníctva č. XXXX. V žalobe uviedol, že dňa 12.07.2008 uzavrel so žalovaným 1/ kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ku ktorým sa domáha určenia vlastníctva. Žalovaný 1/ je synom bývalého starostu, ktorý kúpnu zmluvu podpísal. V zmysle čl. II. zmluvy, mal byť prevod schválený

uznesením obecného zastupiteľstva žalobcu č. 13/2/3/2007 zo dňa 16.03.2007. Bývalý starosta obce ako prílohy k návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností predložil výpisy z uznesenia č. 13/2/2007 zo dňa 07.05.2007 a zo dňa 08.02.2008. Obsah uvedených výpisov z uznesenia, ako aj výpis z uznesenia zo dňa 08.02.2008, nekorešponujú s obsahom uznesenia zo dňa 16.03.2007, ktorým bola odobrená kúpna zmluva z roku 1994, na základe ktorej mal byť na R. P. s manželkou prevedený obecný pozemok na pôvodnej parcele č. 1555, katastrálne územie X., o výmere 47 m². Obsahom uznesenia, na ktoré odkazuje kúpna zmluva, nebol odpredaj pozemkov žalovanému, ale odobrenie inej kúpnej zmluvy z roku 1994. K prevodu vlastníckeho práva k obecnému pozemku došlo priamym predajom žalovanému 1/ ako osobe blízkej osobe starostu obce, v rozpore s ustanovením § 9 ods. 4 písm. k) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, účinného v čase prevodu. V rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. a) uvedeného zákona, prevod vlastníctva obecného pozemku nebol schválený obecným zastupiteľstvom. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení odôvodňoval ohrozením jeho vlastníckeho práva a skutočnosťou, že predmetný pozemok využíva niekoľko desiatok občanov obce, vlastníkov pozemkov nachádzajúcich sa na kopci, ktorý sa nachádza za pozemkami parc. č. KN-C 505 a KN-C 50173/2, ktorí využívali uvedené parcely od počiatku na prechod ku svojim nehnuteľnostiam. V súčasnosti je vlastníkom jedinej prístupovej cesty k ich pozemkom žalovaný 1/. Uznesením zo dňa 11.03.2016, č. k. 10C/268/2014-69, súd pripustil, aby do konania vstúpili ako ďalší žalovaní žalovaný 2/ R. Q. a žalovaná 3/ D. Q., a to na základe návrhu žalobcu zo dňa 29.02.2016, z dôvodu, že sú aktuálne zapísaní v katastri nehnuteľností ako vlastníci nehnuteľností, ku ktorým sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva, a to na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie X.. Súčasne bolo konanie o určení že kúpna zmluva zo dňa 12.02.2008, uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným 1/, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k pozemku parcely registra C, evidovanému na mape určeného operátu parc. č. KN-C 505, o výmere 39 m², zastavané plochy a nádvoría a k pozemku parcely registra C, evidovanému na mape určeného operátu parc. č. KN-C 5773/2, o výmere 253 m², zastavané plochy a nádvoría, oba zapísané v katastri nehnuteľností na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, pre okres K. R., Obec X., katastrálne územie X., na liste vlastníctva č. XXXX, na žalovaného 1/, je neplatná, zastavené, nakoľko žalobca vzal v uvedenej časti podanú žalobu späť. Okresný súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca však v spore nepreukázal dôvodnosť ním uplatneného nároku a pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného 1/. Hoci žalovaný 1/ v čase podania žaloby na súd bol pasívne vecne legitimovaný v spore, keďže v tom čase bol ako vlastníkom pozemkov, určenia vlastníctva ku ktorým sa žalobca v spore domáha, zapísaný v katastri nehnuteľností, v priebehu konania (v dôsledku prevodu vlastníckeho práva k predmetným pozemkom na žalovaných 2/ a 3/), stratil pasívnu vecnú legitimitáciu v spore. Keďže, v zmysle zákonného ustanovenia § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, okresný súd žalobu voči žalovanému 1/ z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimitácie zamietol. Žalovaní 2/ a 3/ nadobudli vlastnícke právo k pozemkom v priebehu sporu kúpou od žalovaného 1/. V spore sa bránili poukazujúc na dobromyseľnosť pri nadobúdaní predmetných pozemkov. Súd považoval ich argumentáciu za dôvodnú, nakoľko mal z vykonaného dokazovania preukázané, že vlastnícke právo k pozemkom nadobudli v dobrej viere. Navyše, z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca nie je vlastníkom pozemkov, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva, minimálne v časti zodpovedajúcej dielom 1 a 4 na pozemku parc. č. KN 505, vytvorenom geometrickým plánom č. 244-204-0704-93 z 08.11.1993, vo výmere 47 m² a 43 m², ktoré zasahujú do pozemkov, ktoré sú predmetom sporu. Z uvedeného dôvodu preto žalobca v časti týchto pozemkov nebol aktívne vecne legitimovaný v spore. Keďže súd mal preukázané, že časť pozemkov, ku ktorým sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva, nepatrí, a už ani v čase uzavretia kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným 1/ nepatrila, žalobcovi, žalobca nepreukázal v spore aktívnu vecnú legitimitáciu na určenie vlastníctva k pozemkom v celku. Súd preto považoval za nadbytočné vykonávať ďalšie dokazovanie vo vzťahu k prípadnému vlastníctvu k dielom 2, 3 na pozemku parc. č. KN 505, vytvorenom geometrickým plánom číslo 244-204-0704-93, v zmysle právnej argumentácie žalovaných ohľadne vydržania na základe osvedčenia o vydržaní. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania v konaní v plnom rozsahu úspešným žalovaným. Súd preto priznal žalovaným voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca prostredníctvom právneho zástupu odvolanie v zákonnej lehote. Rozhodnutie súdu žalobca považuje v celom rozsahu za nesprávne. Žalobca sa domnieva, že prevodom vlastníckeho práva k predmetným pozemkom žalovaný 1/ nestratil pasívnu vecnú legitimitáciu. Ďalej má za to, že dôvodnosť žaloby bola preukázaná. Žalovaní 1/ nikdy nebol vlastníkom pozemkov, ku ktorých určenia vlastníckeho práva sa žalobca domáhal. Žalovaný 1/ sa stal

vlastníkom pozemkov na základe kúpnej zmluvy zo dňa 12.02.2008 uzatvorenej medzi obcou X. a ním. Tento zmluvný prevod nikdy nebol schválený obecným zastupiteľstvom a teda nemohlo dôjsť k platnému prevodu vlastníckeho práva na žalovaného 1/. Žalobca poukazuje na to, že bývalý starosta obce X. R. P. starší - otec žalovaného 1/, bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/103/2015 zo dňa 31.03.2016. Tým, že žalovaný 1/ nikdy nebol vlastníkom pozemkov, ku ktorým určenia vlastníckeho práva sa žalobca domáha, je potrebné sa riadiť zásadou, že nikto nemôže previesť na iného viac práv než v skutočnosti má a preto nemohli žalovaní 2/ a 3/ nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným pozemkom, keďže tieto nadobudli od nevlastníka. Žalobca sa domnieva, že súd v žiadnom prípade nemal priznať žalovaným 2/ a 3/ ochranu a princíp ochrany viery nového nadobúdateľa nie je v danom prípade na mieste. Žalobca ďalej uvádza, že parcela 1555 sa podľa dostupných informácií, ako aj z vykonaného dokazovania nikdy nenachádzala v mieste zakreslenom geometrickým plánom, ale vždy bola pod požiarnou zbrojnicou, takže R. P. s manželkou nikdy nemohli nadobudnúť vlastnícke právo k časti zakreslenej týmto geometrickým plánom od žalobcu. Obedné zastupiteľstvo nikdy neschválilo prevod majetku a preto právne účinky vkladu nikdy nenastali a diel 1 preto rodičia žalovaného 1/ nikdy nenadobudli na základe kúpnej zmluvy a ani vydržaním, pretože na to nikdy nemali platný nadobúdaci titul, nespĺnili ani podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, či už podmienku oprávnenosti, nerušiteľnosti držby a najmä nie dobromyseľnosti, že by im uvedený pozemok patrilo. Záver súdu o nadbytočnosti vykonávania dokazovania vo vzťahu k prípadnému vlastníctvu k dielom 2 a 3 pozemku KN 505 je porušením žalobcovho práva na spravodlivé súdne konanie, ako aj ďalších ústavných práv, vrátane práva vlastníť majetok. Žalobca je názoru, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie nemá dostatočné, presvedčivé a jasné odôvodnenie. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10C/268/2014-346 zo dňa 07.03.2018 v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie resp. vyhovel jeho žalobe v celom rozsahu a priznal mu trovy konania v celom rozsahu. Súčasne si týmto uplatňuje aj trovy odvolacieho konania.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žalovaný 1/ nepovažuje odvolanie žalobcu za dôvodné. Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a rozhodol po správnom právnom posúdení veci. Súd prvej inštancie pritom svoje rozhodnutie podrobne a precízne odôvodnil tak po skutkovej, ako aj po právnej stránke. Žalovaný 1/ je toho názoru, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia správne konštatoval, že žalovaný 1/ v priebehu konania (v dôsledku prevodu vlastníckeho práva k predmetným pozemkom na žalovaných 2/ a 3/) stratil pasívnu vecnú legitímáciu a keďže, v zmysle zákonného ustanovenia § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, súd žalobu voči žalovanému 1/ z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie zamietol. Okresný súd správne uviedol, že žalovaným 2/ a 3/ je potrebné poskytnúť právnu ochranu ich vlastníckeho práva, ktoré nadobudli od žalovaného 1/ v dobrej viere. Žiadne okolnosti, ktoré boli žalovaným 2/ a 3/ známe pri uzatváraní zmluvy, nenasvedčovali tomu, že by žalovaný 1/ nebol výlučným vlastníkom predmetných pozemkov. Súd prvej inštancie správne poukázal aj na tú skutočnosť, že ani samotný žalobca v priebehu sporu nespochybnil dobrú vieru žalovaných 2/ a 3/ pri nadobúdaní predmetných pozemkov. Žalovaný 1/ je toho názoru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že rodičia žalovaného 1/ R. P. a R. P. nadobudli vlastnícke právo aj k dielom 2 a 3 na pozemku parc. CKN č. 505. Na základe uvedeného žalovaný 1/ navrhuje, aby odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a rozhodol, že žalovaný 1/ má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Žalovaní 2/ a 3/ sa k odvolaniu vyjadrili prostredníctvom svojho právneho zástupcu nasledovne. Tvrdia, že žalobcovi nebolo postupom súdu znemožnené uskutočňovať procesné práva a taktiež dôkazy, ktoré žalobca navrhoval boli realizované. Súd vykonal aj dôkazy, ktoré vzhľadom na návrhy ktoré boli robené v rozpore s CSP vykonať nemusel. Žalovaní 2/ a 3/ sú presvedčení, že súd vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci. Trovy konania boli priznané žalovaným oprávnené a s tvrdením súdu prvej inštancie sa stotožňujú aj v tom, že žalobca nepreukázal dôvodnosť uplatneného návrhu. Námietka žalobcu voči argumentácii žalovaných 2/ a 3/, že pozemky nadobudli v dobrej viere je nedôvodná a neopodstatnená, pretože predmetné pozemky kúpili od vlastníka, ktorý bol zapísaný na liste vlastníctva a v zmysle platnej judikatúry zabezpečujúcej právnu istotu pri nadobúdaní vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaných v katastri nehnuteľností sú žalovaní 2/ a 3/ v postavení dobromyseľnosti ako nadobúdateľa vlastníctva v dobrej viere. Súd túto otázku dobrej viery vyhodnotil z ohľadom na všetky skutočnosti týkajúce sa daného prípadu pričom postupoval z maximálnou mierou opatrnosti

a vychádzal z ústavných nálezov ústavného súdu, ktoré sa v súdnej praxi uplatňujú. Nie je možné teda prisvedčiť žalobcovi, že v danom prípade súd povýšil ochranu dobrej viery nad ochranu ústavou Slovenskej republiky garantovanú ochranu vlastníckeho práva. Navrhujú preto aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10C/268/2014-346 zo dňa 07.03.2018 v celom rozsahu potvrdil a priznal žalovaným 2/ a 3/ troj odvolacieho konania.

5. Žalobca k argumentácii žalovaného 1/ vo svojom vyjadrení uviedol, že ju považuje za nedôvodnú a účelovú. Žalobca naďalej zotrváva na všetkých skutočnostiach, ktoré uviedol v konaní a tiež v podanom odvolaní, ktoré vo svojom vyjadrení zopakoval. K vyjadreniu žalovaných 2/ a 3/ žalobca uviedol, že nesúhlasia s tvrdením, že postupom súdu žalobcovi nebolo znemožnené uskutočňovať procesné práva. Žalobca tvrdí, že mu bolo porušené právo na spravodlivé súdne konanie. Žalobca naďalej zotrváva na všetkých skutočnostiach, ktoré uviedol v konaní a tiež v podanom odvolaní.

6. Žalovaný 1/ sa ešte vyjadril k vyjadreniu žalobcu. Vo vyjadrení zopakoval svoju argumentáciu a naďalej na nej zotrváva.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

11. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vypořiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorým by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

12. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

13. Okresný súd žalobu žalobcu zamietol, nakoľko v spore nepreukázal dôvodnosť ním uplatneného nároku a pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 1/. Odvolací súd uvádza, že pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Ak žalobca zažaloval žalovaného, ktorý nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, teda nevznikla tomu konkrétnemu žalovanému povinnosť žalobcovi platiť resp. plniť, súd takýto návrh zamietne z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie.

14. Na to, aby sa niekto stal stranou konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a opačná procesná strana subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. (Rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/334/2016 zo dňa 08.03.2017)

15. Odvolací súd dáva do pozornosti, že skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta, kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. V danom prípade bolo teda v zmysle uvedeného povinnosťou žalobcu preukázať, že žalovaný 1/ je účastníkom hmotno-právneho vzťahu. So súdneho spisu mal odvolací súd za preukázané, že žalovaný 1/ v čase podania žaloby žalobcom na súd bol pasívne vecne legitimovaný v spore, nakoľko v tom čase bol ako vlastníik predmetných pozemkov zapísaný v katastri nehnuteľností. V priebehu konania došlo k prevodu vlastníckeho práva k predmetným pozemkom na žalovaných 2/ a 3/. Na základe tejto skutočnosti žalovaný 1/ stratil pasívnu vecnú legitímáciu v spore. Okresný súd potupoval správne, keď žalobu žalobcu voči žalovanému 1/ z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie zamietol.

16. Prevodom vlastníckeho práva k predmetným pozemkom zo žalovaného 1/ na žalovaných 2/ a 3/ nadobudli žalovaní 2/ a 3/ pasívnu vecnú legitímáciu. Odvolací súd konštatuje, že žalovaní 2/ a 3/ pri nadobúdaní pozemkov konali v dobrej viere. V čase uzatváranie kúpnej zmluvy na predmetné pozemky žalovaným 2/ a 3/ neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by vyvracali fakt, že žalovaný 1/ (predávajúci) nie je vlastníkom pozemkov. Takéto okolnosti nebolo možné zistiť z listu vlastníctva a navyše žalovaný 1/ žalovaných 2/ a 3/ pri predaji ubezpečoval o právnej bezvadnosti prevádzaných pozemkov, ktorú si aj overili príslušnými výpismi z listov vlastníctva. Okresný súd správne konšatoval, že vedomosť žalovaného 1/ o možnej neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou nadobudol vlastnícke právo k pozemkom, nadobudnutú v prebiehajúcom trestnom stíhaní vedenom voči jeho otcovi R. P., nemá vplyv na dobrú vieru žalovaných 2/ a 3/. Túto skutočnosť žalovaný 1/ žalovaným 2/ a 3/ neoznámil, v dôsledku čoho žalovaní 2/ a 3/ nespochybňovali vlastníctvo žalovaného 1/ a tak pri kúpe pozemkov a následne po nej konali v dobrej viere. Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožňuje s názorom okresného súdu, ktorý priznal žalovaným 2/ a 3/ právnu ochranu ich vlastníckeho práva, ktoré nadobudli od žalovaného 1/ v dobrej viere. Podľa ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky, súdov Českej republiky a Európskeho súdu pred ľudské práva, dobromyseľnému nadobúdateľovi vlastníckeho práva musí byť v materiálnom právnom štáte poskytnutá súdna ochrana aj pred pôvodným (skutočným) vlastníkom.

17. Odvolateľ poukázal na zásadu, že nikto nemôže previesť na niekoho viac práv, než sám on má. Odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 71/2011 z 27. februára 2013, v ktorom vyslovil, že ochranu skutočného vlastníka, zaručovanú zásadou „nikto nemôže previesť viac práv, než má sám“, možno prelomiť ochranou dobrej viery nadobúdateľa, pokiaľ je nad akúkoľvek pochybnosť zřejmé, že nadobúdateľ je dobromyseľný, že vec riadne podľa práva nadobudol (porovnaj tiež nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3314/11 z 2. októbra 2012). Dobrá viera musí byť pritom hodnotená veľmi prísne, pričom poskytnutie ochrany dobromyseľnému nadobúdateľovi sa s prihliadnutím na individuálne okolnosti posudzovanej veci musí javiť ako spravodlivé. Poskytnutie tejto ochrany sa vo svojich dôsledkoch prejaví ako možnosť dobromyseľného nadobúdateľa pokračovať v oprávnenej držbe.

18. Princíp dobrej viery, ktorý v tomto prípade chráni žalovaných 2/ a 3/ ako účastníkov súkromnoprávneho vzťahu je jeden z kľúčových prejavov princípu právnej istoty v nadväznosti na princíp právneho štátu. Žalovaným 2/ a 3/, ktorí nadobudli vlastnícke právo v dobrej viere, tak musí byť

poskytnutá súdna ochrana, pretože v opačnom prípade by bola vyvolaná neistota vlastníctva, čo by bolo v rozpore s princípom materiálneho právneho štátu.

19. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že žalobca nie je vlastníkom pozemkov, ku ktorým sa domáha určenia vlastníckeho práva, minimálne v časti zodpovedajúcej dielom 1 a 4 na pozemku parc. č. KN 505, vytvorenom geometrickým plánom č. 244-204-0704-93 z 08.11.1993, vo výmere 47 m² a 43 m², ktoré zasahujú do pozemkov, ktoré sú predmetom sporu. Z uvedeného dôvodu preto žalobca v časti týchto pozemkov nebol aktívne vecne legitimovaný v spore. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právni predchodcovia žalovaného 1/, R. P. a R. P., nadobudli vlastnícke právo k uvedeným častiam pozemku na základe kúpnej zmluvy, resp. vydržaním. R. P. a R. P. nadobudli kúpnu zmluvou, uzavretou dňa 14.12.1993 so žalobcom ako predávajúcim diel 1 z novovytvoreného pozemku parc. č. KN 505 o výmere 47 m². Uvedená kúpna zmluva nadobudla aj vecnoprávne účinky, keďže vklad vlastníckeho práva bol povolený Katastrálnym úradom v Žiline, Správa katastra Liptovský Mikuláš, dňa 04.05.1994. Skutočnosť, že prevod vlastníckeho práva na základe uvedenej kúpnej zmluvy nebol schválený Obecným zastupiteľstvom Obce Huty, nemá vplyvu na právne posúdenie veci a teda na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Uzavretá kúpna zmluva bola právny titul (dôvod) pre vydržanie predmetnej časti pozemku a právni predchodcovia žalovaného 1/ uplynutím vydržacej doby 10 rokov, t. j. 14.12.2003, keďže podľa kúpnej zmluvy do užívania dielu 1 už vstúpili pred podpisom zmluvy, nadobudli vlastnícke právo k dielu 1 vydržaním. Z vykonaného mal súd preukázané, že právni predchodcovia žalovaného 1/ zaplatili žalobcovi dojednanú kúpnu cenu a minimálne od uzavretia kúpnej zmluvy po dobu 10 rokov diel 1 pozemku nerušene dobromyseľne užívali ako vlastný.

20. Čo sa týka dobromyseľnosti držby právnych predchodcov žalovaného 1/ po celú vydržaciu dobu 10 rokov v spore namietaná nebola. Súd mal preukázané nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním právnymi predchodcami žalovaného 1/ aj k dielu 4 na pozemku parc. č. KN 505 vytvorenom geometrickým plánom č. 244-204-0704-93, ktorý právni predchodcovia žalovaného 1/ odkúpili od žalobcu kúpnu zmluvou, uzavretou dňa 01.04.1996. Návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe uvedenej kúpnej zmluvy bol účastníkmi zmluvy podaný dňa 01.07.1996 a jeho prílohou bol aj výpis z uznesenia Obecného zastupiteľstva Obce Huty. Pokiaľ aj bolo vkladové konanie zastavené, mal okresný súd ako aj odvolací súd za to, že kúpna zmluva predstavuje právny titul pre nadobudnutie vlastníckeho práva k dielu 4 na pozemku parc. č. KN 505 vydržaním, a že, v dôsledku splnenia všetkých podmienok vydržania, najmä oprávnenej dobromyseľnej držby uvedenej časti pozemku po zákonom určenú dobu 10 rokov, nadobudli právni predchodcovia žalovaného 1/ vlastnícke právo k časti pozemku označenému ako diel 4 najneskôr dňom 01.04.2006.

21. Okresný súd vyslovil názor, že pokiaľ ide o nerušenosť držby, okresný súd poukázal na právnu argumentáciu, uvedenú vo vzťahu k dielu 1 na pozemku parc. č. KN 505. Navyše, diel 4 sa nachádza v protihľahlej časti pozemku k dielu 1, preto cez uvedenú časť pozemku nevedol prechod (prístupová cesta) k ďalším pozemkom obyvateľov obce. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, najmä z geometrických plánov, ako aj z pripojeného trestného spisu, najmä prílohy k zápisnici o obhliadke na mieste samom, aj z výpovede svedka Bc. Y. H., mal súd preukázané, že diely 1 a 4 na pozemku parc. č. KN 505, vytvorenom geometrickým plánom číslo 244-204-0704-93, nepochybne zasahujú (sú súčasťou) do pozemkov, určenia vlastníckeho práva ku ktorým sa žalobca domáhal. Keďže súd mal preukázané, že časť pozemkov, ku ktorým sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva, nepatrí, a už ani v čase uzavretia kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným 1/ nepatrila, žalobcovi, žalobca nepreukázal v spore aktívnu vecnú legitimáciu na určenie vlastníctva k pozemkom v celku. Súd preto považoval za nadbytočné vykonávať ďalšie dokazovanie vo vzťahu k prípadnému vlastníctvu k dielom 2, 3 na pozemku parc. č. KN 505, vytvorenom geometrickým plánom číslo 244-204-0704-93, v zmysle právnej argumentácie žalovaných ohľadne vydržania na základe osvedčenia o vydržaní. Odvolací súd sa plne stotožňuje s týmto názorom okresného súd a uvádza, že vykonanie ďalších dôkazov by bolo nadbytočné, zbytočne by navyšovalo trovy konania, ktoré by vznikli, čo by sa priečilo nielen zásade hospodárnosti ale aj rýchlosti konania. Okrem spomenutého odvolací súd uvádza, že v danom prípade sa jedná o sporové konanie, ktoré je ovládané zásadou kontradiktórnosti konania, čo no druhej strane zaväzuje strany predložiť dôkazy na podporu svojich tvrdení a tým uniesť dôkazné bremeno.

22. Na základe vyššie spomenutého odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

23. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalovaných, a preto odvolací súd priznal žalovaným v rade 1/ až 3/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ďalej o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)